

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้
โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

ผู้วิจัย

ครู...นางมณฑา นิลสนธิ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

โรงเรียน...บ้านหนองเต่า
อำเภอ พยุหะคีรี จังหวัด นครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต..1

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้
โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

ผู้วิจัย

ครู มณฑา นิลสนธิ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

โรงเรียนบ้านหนองเต่า
อำเภอพยุหะคีรี จังหวัด นครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรง

มาตรา

ผู้วิจัย นางมณฑา นิลสนธิ

ปีการศึกษา2567

วิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

ทางผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการเลือกแบบเจาะจงภายในห้องเรียน (Purposive Sampling) ซึ่งทางกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย ได้เลือกชั้นประถมศึกษาปีที่ ...1... ซึ่งทางผู้วิจัยได้เลือก

เด็กหญิงวรรณวิสา คำประกอบ เพราะว่าจากการสอนให้ห้องเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ไม่คล่องและมีพัฒนาการอ่านและเขียนที่ค่อนข้างช้าจากนักเรียนทั้งหมดในห้องเรียนและผู้วิจัยเล็งเห็นปัญหานี้และต้องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ที่ดีขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ โดยดำเนินการ 4 ขั้นตอนคือ (1) ชี้ให้ชัดถึงความถูกต้องในการเขียน (2) ชักชวนให้ ปฏิบัติ (3) ปฏิบัติด้วยความเหมาะสม และ (4) สนุกสนานในการเรียน มีนิสัยรักการเขียน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบฝึกหัดเขียนตามคำบอกมาตราตัวสะกดและ (2) แบบฝึกหัดซึ่งสร้างแบบฝึกหัดโดยการศึกษาจากตำรา และนำแบบฝึกหัดมาตราตัวสะกดตรงมาตรา ทดลองใช้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยค่าร้อยละจากการเขียนตามคำบอก เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนก่อนหลังนักเรียนมีเกณฑ์คะแนนที่ดีขึ้นและเข้าใจมีการพัฒนาการอ่านและเขียนคำที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด หลังเรียนของนักเรียนซึ่งผลสัมฤทธิ์จากการวิจัยนี้มีส่วน ช่วยในการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และพบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตรา ตัวสะกดตรงมาตรา สำเร็จลงด้วยดีเพราะ ได้รับคำแนะนำจากสนับสนุนช่วยเหลือให้กำลังใจ และแนวคิดตลอดจนตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ทุกขั้นตอนของการวิจัยจากเพื่อนร่วมงานซึ่งคอยให้กำลังใจและคำปรึกษาอยู่ตลอดเวลา ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็น อย่างสูง มา ณ ที่นี้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ ที่ได้สนับสนุนให้ครูได้ ทำการวิจัยและแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความสมบูรณ์ถูกต้องของวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน และ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทเรียนสำเร็จรูปเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ และ เป็นส่วนสำคัญในการ พัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ เรื่องมาตราตัวสะกดตรงมาตรา กลุ่ม สาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จุดประสงค์ของการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประโยชน์ที่ได้รับ

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิจัย

สรุปผล

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย

การอภิปรายผล

ข้อเสนอแนะ

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก

สามารถปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมได้เลยนะ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมไทยขั้นพื้นฐานการอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง ยิ่งเทคโนโลยีเจริญรุดหน้าไปเท่าไร การอ่านยิ่งมีความสำคัญและจำเป็นมากเท่านั้น แต่การอ่านจะต้องได้รับการปลูกฝังมาแต่เยาว์วัยจากครอบครัว โรงเรียน และสังคม การส่งเสริมให้เยาวชนมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองนั้น จะว่ายากก็ยาก แต่ถ้าว่าไม่ยากก็ไม่ถึงกับเหลือบ่ากว่าแรงที่จะทำได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ครอบครัว โรงเรียน และสภาพสังคม แนวทางของกรมวิชาการในการพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถโดยส่งเสริมให้เยาวชนมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักศึกษาหาความรู้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน โดยริเริ่มโครงการรณรงค์เพื่อการส่งเสริมการอ่าน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมาและมีการเผยแพร่เทคนิคการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านอย่างกว้างขวาง เช่น ส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนทั่วประเทศ โดยมีนโยบายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มีการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็นทำเป็น มีนิสัยรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

สำหรับการเขียน เป็น การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จากความข้างต้น ทำให้มองเห็นความหมายของการเขียนว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียน ใช้การเขียนบันทึก ความรู้ ทำแบบฝึกหัดและตอบข้อสอบบุคคลทั่วไป ใช้การเขียนจดหมาย ทำสัญญา พิณยกรรมและคำประกัน เป็นต้น พ่อค้า ใช้การเขียนเพื่อโฆษณาสินค้า ทำบัญชี ใบสั่งของ ทำใบเสร็จ รับเงิน แพทย์ ใช้บันทึกประวัติคนไข้เขียนใบสั่งยาและอื่นๆ เป็นต้น

ปัจจุบันพบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากสมองซีกซ้ายบกพร่อง หรือมีความยากลำบากในการจัดกระทำข้อมูล นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมด้านการอ่าน ดังนี้ อ่านช้า อ่านเสียงผิดเพี้ยน ประสมคำไม่ได้ จำรายละเอียดของคำไม่ได้ อ่านข้ามคำที่อ่านไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ ผันเสียงวรรณยุกต์สับสน หรือผันไม่ได้ อ่านเสียงดังอ้อมแอ้มอยู่ในลำคอ แทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น อ่านตะกุกตะกัก ต้องสะกดไปด้วยระหว่างที่อ่าน อ่านกลับคำ สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ อ่านคำควบกล้ำไม่ได้ สับสนเสียงสระโดยเฉพาะสระประสม สระลดรูป ขาดสมาธิในการเรียนด้านการเขียน นักเรียนจะเขียนช้า เขียนตัวอักษรกลับหลัง วนหัวพยัญชนะหลายรอบ สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วลบบ่อย เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง เขียนเพิ่มหรืออาจเขียนตกหล่น วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ เขียนตัวอักษรสลับกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนเหล่านี้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีระดับสติปัญญาเหมือนนักเรียนปกติอื่นๆ ก็ตาม แต่หากนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับความช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ก็สามารถประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ

จากการสังเกตในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยพบว่า เด็กหญิงวรรณวิสา คำประกอบซึ่งเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ...1.. จากการสังเกตการเรียนการสอนในห้องเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ไม่คล่องและมีพัฒนาการอ่านและเขียนที่ค่อนข้างช้าจากนักเรียนทั้งหมดในห้องเรียน ทางผู้วิจัยเล็งเห็นปัญหานี้จึงอยากรที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้ดีขึ้น เพื่อให้ได้เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและการใช้ชีวิตทางสังคม เพื่อเป็นการ

วางพื้นฐานในการพัฒนา ไปสู่ทักษะการเขียนจดหมาย เรียงความ รวมทั้งการเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ให้ ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการเรียนในระดับสูงขึ้นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

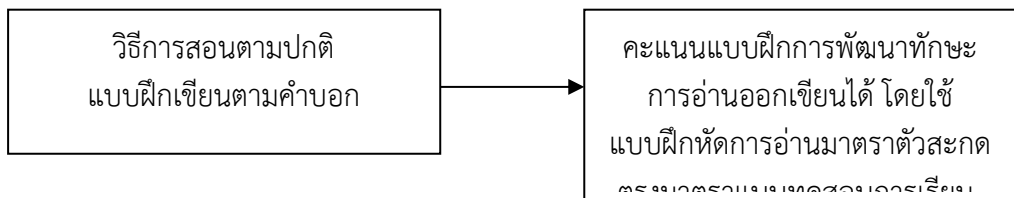
จุดประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ...1... การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่...1.....แบบฝึกการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดมาตราตัวสะกดตรงมาตรา ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ...1.....โรงเรียนบ้านหนองเต่า ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างจากการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งทางผู้วิจัยได้เลือก เด็กหญิงวรรณวิสา คำประกอบ เพราะว่าจากการสอนในห้องเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ไม่คล่องและมีพัฒนาการอ่านและเขียนที่ค่อนข้างช้าจากนักเรียนทั้งหมดในห้องเรียนและผู้วิจัยเล็งเห็นปัญหานี้และต้องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ที่ดีขึ้น

ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น วิธีการสอนตามปกติแบบฝึกเขียนตามคำบอก
- ตัวแปรตาม คะแนนแบบฝึกการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรง/ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1.การเขียนสะกดคำ เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจขบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียงลำดับตัวอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายที่ต้องการ เพื่อนำไปประกอบใช้ในการสื่อสาร
- 2.แบบฝึกทักษะ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้นโดยมีรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอุปกรณ์หรือสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ทำให้ นักเรียน ได้ใช้เพื่อฝึกทักษะ หรือเสริมทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการทบทวนเนื้อหาให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนและเพื่อตรวจสอบความรู้ของนักเรียนในเรื่องนั้น ๆ ว่ามีพัฒนาการ

ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยแบบฝึกหัดมาตราตัวสะกดตรงมาตราส่งผลพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยสูงขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานและสามารถนำไปใช้จัด การเรียนการสอนและให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย เพื่อที่จะให้การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

บทที่ 2

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา เพื่อให้นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก

ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านจึงมีความสำคัญ ดังนี้ การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ เป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้ เป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป เป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้ และกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกดีใจ และบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม และยัง เป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

1.การอ่านเพื่อหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือจากหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การอ่านจากหนังสือที่มีสาระเดียวกันควรอ่านจากผู้เขียนหลาย ๆ คน เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหา ผู้อ่านจะได้มีมุมมองที่กว้างขึ้น มีความรอบรู้ได้แนวคิดที่หลากหลาย และไม่ ควรอ่านเฉพาะในเนื้อหาวิชาที่ตนชอบเท่านั้น ควรอ่านอย่างหลากหลายเพราะความรู้ในวิชาหนึ่ง อาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2.การอ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้ความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย การอ่านประเภทนี้มีข้อควรระวังว่าปัจจุบัน หนังสือบางชนิดมีเนื้อหาสาระและรูปภาพที่ขัดต่อวัฒนธรรมและจารีตประเพณีไทย ผู้อ่าน จึงควรพิจารณาเลือกให้ดี

3.การอ่านเพื่อทราบข่าวสาร ความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ ข่าว รายงานการประชุม ข้อควรระวังในการอ่านประเภทนี้ คือ ผู้อ่านมักเลือกอ่านสิ่งที่ สอดคล้องกับความคิดและความชอบของตน จึงทำให้ปิดกั้นการรับรู้และแนวคิดด้านอื่น ๆ ดังนั้น ถ้าจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือกอ่านอย่างหลากหลายไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับความคิดของตน เพราะจะทำให้มีมุมมองที่กว้างขึ้นอันจะช่วยให้เรามีเหตุผล อื่นๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้ลุ่มลึกมากขึ้น

4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านเป็นครั้งคราวในเรื่องที่ตนสนใจหรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับประชาสัมพันธ์ สลากยา การอ่านสมุดโทรศัพท์หน้าเหลือง การอ่านข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นานและไม่กระทำทุกวัน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ความรู้แนะนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา บางครั้งก็เพื่อฆ่าเวลา

ประโยชน์ของการอ่าน

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น

2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ

3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจสงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะนำวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

4. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

5. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล

6. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ผู้อ่านมากย่อมรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ชีวิตมีคุณค่า และมีระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น

7. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผ่านมากย่อมรอบรู้มาก มีข้อมูลต่างๆ สั่งสมไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น

สร้างนิสัยการอ่าน

ในชีวิตประจำวันมนุษย์ต้องรับรู้ข่าวสารเรื่องราวต่างๆอยู่ตลอดเวลา การอ่านเป็นวิธีการแสวงหาความรู้ที่ทำได้ง่ายที่สุด และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุดเช่นกัน การสร้างนิสัยรักการอ่านจึงเป็นคุณสมบัติที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ ผู้อ่านจึงควรหมั่นฝึกฝน และสร้างนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นกับตนเอง การจะสร้างนิสัยรักการอ่านได้นั้นผู้อ่านต้องวิเคราะห์ตนเองว่ามีอุปสรรคในการอ่านอย่างไรบ้าง เพื่อหาแนวทางแก้ไขให้มีนิสัยรักการอ่านขึ้นในตนเองต่อไป ทั้งนี้วิธีสร้างนิสัยรักการอ่าน สามารถทำได้ดังนี้

สร้างแรงจูงใจ การสร้างแรงจูงใจเพื่อนำไปสู่นิสัยรักการอ่าน อาจทำได้หลายวิธี ดังนี้

1.สร้างโอกาสและหาเวลาอ่าน การสร้างโอกาสและหาเวลาอ่าน สามารถทำได้โดยไปยังแหล่งวัสดุการอ่าน เช่นห้องสมุด ร้านขายหนังสือ หรือศูนย์หนังสือต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน เช่น เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านในโรงเรียน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น

2.เริ่มต้นการอ่านจากเรื่องที่ตนเองชอบหรือสนใจ การเริ่มต้นจากการอ่านเรื่องที่ตนชอบ สนใจ หรือเป็นประโยชน์ต่อตนเองก่อน ในขณะที่อ่านควรเปรียบเทียบประโยชน์ของเรื่อง ที่อ่านตามใจตนเอง กับการอ่านเรื่องที่มีคุณค่าอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกอ่านต่อไปให้มีความรู้หลากหลาย ไม่อยู่ในวงจำกัดเฉพาะเรื่องที่ตนเองสนใจเท่านั้น

3.สมาคมกับนักอ่านหรือผู้ที่ชอบอ่านหนังสือ เพื่อที่จะได้รับการชักนำหรือคำแนะนำที่ ถูกวิธี และจะได้เห็นตัวอย่างการอ่านจากผู้อื่น จนเกิดความเคยชิน และติดเป็นนิสัยรักการอ่าน ในที่สุด

4.ตั้งความหวังให้กับตนเอง โดยวางเป้าหมายว่าจะพัฒนาการอ่านให้เกิดผลอย่างค่อย เป็นค่อยไป ไม่หวังผลตามที่ตั้งเอาไว้

5.ฝึกพิจารณา ฝึกทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านทุกครั้ง แล้วบันทึกผลการอ่าน นับตั้งแต่ที่มาของหนังสือ สารสำคัญของเรื่อง ความคิดเห็นของผู้อ่าน ถ้อยคำที่คมคาย ฯลฯ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปตามโอกาสอันควร

6.ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการอ่านขึ้นเรื่อย ๆ โดยอาจจะปฏิบัติตาม คำแนะนำของตำรา หรือบุคคลผู้มีความสามารถในการอ่านก็ได้ พยายามปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และเกิดความก้าวหน้าเป็นระยะไป เช่น อ่านได้เร็วขึ้นใช้เวลาในการอ่านได้มากขึ้น จับสาระ เรื่องราวที่อ่านได้ดีขึ้น เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การสร้างนิสัยรักการอ่านอาจมีอุปสรรคอยู่บ้าง ซึ่ง จำเป็นจะต้องขจัดปัญหาให้หมดสิ้นก่อนฝึกนิสัยรักการอ่าน อุปสรรคเหล่านี้ ได้แก่

- 1)ไม่ชอบอ่าน ชอบทำกิจกรรมอื่นมากกว่า หรือเกียจคร้านที่จะอ่าน
- 2)มีปัญหาทางสุขภาพการและสุขภาพใจ เช่น สายตาไม่ดี เครียด กังวล
- 3)สภาพแวดล้อมไม่ดี เช่น สถานที่ไม่เหมาะสม อุณหภูมิไม่พอดี แสงสว่างไม่พอ
- 4)ขาดทักษะทางภาษา อ่านแล้วไม่เข้าใจ
- 5)พื้นความรู้เดิมมีจำกัด เนื่องจากการศึกษาน้อย
- 6)ไม่มีเวลาอ่าน
- 7)อ่านช้า ไม่ชำนาญในการอ่าน
- 8)ไม่เห็นประโยชน์ของหนังสือ

การฝึกและการพัฒนาให้นักเรียนอ่านออกและเขียนได้

ครูทุกคนพบปัญหานี้ในแต่ละระดับชั้น ซึ่งทำให้ครูต้องปวดหัวมาก ผมเป็นคนหนึ่งที่พบปัญหานี้ในทุก ๆ ปีที่เด็กเลื่อนชั้นขึ้นมา ผมได้ลองผิดลองถูกมาตลอดหลายปี จนมาพบวิธีที่คิดว่าได้ผลและได้ปฏิบัติอย่างนี้มาทุกปีก็คิดว่าได้ผลประมาณ 90 % ขึ้นไป คือ

1. เริ่มทดสอบเด็กอ่านและเขียนทุกคนในชั้น
2. คัดแยกระดับนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ
3. นำกลุ่มที่แย่ที่สุดที่จะต้องมาฝึกพัฒนาการอ่านและเขียนทุกวัน
4. ให้นักเรียนกลุ่มนี้เขียนคำที่นักเรียนคิดว่่านักเรียนเขียนได้มาวันละ 10 คำ ทำอยู่อย่างนี้ทุกวัน ประมาณ 1 เดือน
5. ในเดือนที่ 2 ให้นักเรียนนำคำเหล่านี้มาแต่งเป็นประโยคอย่างง่าย ๆ โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าผิดหรือถูก และมาอ่านให้ครูฟังโดยครูเป็นผู้แนะนำและแก้ไข
6. พอนักเรียนเริ่มอ่านได้และเขียนได้บ้าง คำที่นักเรียนเขียนได้หมดแล้ว ครูก็จะกำหนดคำใหม่ให้ และให้นำคำใหม่เหล่านี้ไปฝึกอ่านและเขียนเป็นประโยค ครูควรพูดกับนักเรียนด้วยความเป็นกันเองอย่าให้นักเรียนมีความกดดัน และนักเรียนก็จะเริ่มสนใจที่จะมาฝึกอ่านและเขียนกับครูโดยครูให้เริ่มจากคำที่นักเรียนรู้จักพูดจาในชีวิตประจำวัน เช่น กิน พ่อ แม่ พี่ น้อง หรือ อวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย มาเขียนเป็นคำและแต่งประโยค โดยฝึกแบบนี้อีกไม่นานเด็กก็อ่านออกและเขียนได้

การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และไม่มีวันสิ้นสุด สามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ ดังคำกล่าวของ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน นักปรัชญาเมธีชาวอังกฤษที่ว่า “การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์

องค์ประกอบที่มีต่อการอ่าน

ความสามารถในการอ่านของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนอ่านได้รวดเร็วและเข้าใจ ในขณะที่อีกหลายคนอ่านได้ช้าและเกิดอุปสรรคใน การอ่าน การที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

1) ลักษณะของวัสดุการอ่าน จะต้องไม่ปิดกั้นหรือเป็นกำแพงขวางความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนนั่นคือ ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่าน ไม่ใช่คำศัพท์ที่แปลกประหลาด คำศัพท์ที่เด็กไม่เคยรู้จัก หรือเป็นคำศัพท์ที่ยาวเกินความสามารถของเด็กสำหรับหลักภาษาก็ควรใช้แต่สิ่งที่เด็กคุ้นเคยแล้วประโยคไม่ยาวเกินไปและไม่สลับซับซ้อน

2) ลักษณะของผู้อ่าน ความสามารถในการเข้าใจและตีความสิ่งที่อ่านจะขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบที่สำคัญ คือ

- ระดับสติปัญญา เด็กแต่ละคนจะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันไปตามระดับสติปัญญาของตน เช่น เด็กบางคนไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้บางคนไม่สามารถสรุป เรื่องที่อ่านได้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมและบางคนไม่สามารถแยกแยะความแตกต่าง ระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้หรือถ้าทำได้ก็คงต้องใช้เวลามาก ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ครูควรตรวจสอบเพื่อช่วยเด็กในการพัฒนาสมรรถภาพในการอ่านและจัดประสบการณ์ ให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็ก

- ความรู้ในด้านคำศัพท์ และโครงสร้างของภาษาซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ การสร้างความคิดรวบยอด และการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

- ภูมิหลังในเรื่องความรู้และประสบการณ์ จะช่วยในการผสมผสานความคิดเดิมให้เข้ากับความคิดใหม่ ตลอดจน การแปลความ ตีความ ขยายความและการประเมินค่าของสิ่งที่อ่าน

- ร่างกาย เด็กที่มีสุขภาพทางกายดีจะมีความสามารถในการเรียน อ่านได้กว่าเด็กที่มีสุขภาพไม่ดีซึ่งต้องขาดเรียนบ่อย ๆ ทำให้การเรียนอ่านล่าช้าออกไป นอกจากนั้นสิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึงก็คือ สายตาและการได้ยิน เด็กที่มีสายตาผิดปกติ จะรู้สึกไม่ยอมอ่านหนังสือและไม่รู้สึกเพลิดเพลินหรือพอใจกับสิ่งที่อ่าน ส่วนเด็กที่มีความผิดปกติทางการได้ยิน จะฟังคำอธิบายของครูไม่ได้ดีเท่าที่ควรเพราะจับใจความไม่ค่อยได้ และไม่เข้าใจความหมายของคำที่ครูให้อ่าน ซึ่งจะให้เกิดปัญหาในการอ่านต่อไป

- อารมณ์ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่านมาก เพราะการอ่านที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีสมาธิในการอ่าน ถ้าเด็กมีความกังวลใจ หรือมีความกลัว เด็กจะมีความรู้สึกต่อต้านอย่างรุนแรง ซึ่งจะขัดขวางสมาธิในการอ่านเป็นอย่างมากจนเป็นผลให้ประสบผลสำเร็จในการอ่าน น้อยกว่าเด็ก ที่มีอารมณ์ดีหรือสุขภาพจิตดี

3) สภาพแวดล้อม เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญกับการอ่าน มีการส่งเสริมการอ่านเด็กก็จะรู้คุณค่าของการอ่านและอ่านได้ดีเพราะได้พบ เห็น และมีกิจกรรมการอ่านเป็นประจำ นอกจากนี้โรงเรียนยังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ อันจะทำให้พัฒนาการทางด้าน การอ่านดีเป็นไปตามลำดับและต่อเนื่อง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ธรรมชาติ / ลักษณะเฉพาะ ของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดหมายไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิด ความต้องการและความรู้สึก คำในภาษาไทยย่อมประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนประโยคเป็นการเรียงคำตามหลักเกณฑ์ของภาษา และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากนั้นคำในภาษาไทยยังมีเสียงหนัก เบา มีระดับของภาษา ซึ่งใช้ให้เหมาะแก่กาลเทศะและบุคคล ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่างๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ และใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณ์ญาณและมีคุณธรรม

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านที่ดีนั้นเกิดจากทักษะการฝึกฝนและการเรียนรู้ การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่าง ผู้ส่งสารด้วยการเขียนกับผู้อ่าน โดยอาศัยตัวหนังสือเป็นสื่อ ผู้อ่านจึงเกิดความรู้ ความคิดและประสบการณ์ สามารถนำความรู้ ความคิดและประสบการณ์เหล่านั้นไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ แต่ผลจากการอ่านที่ผู้อ่านได้รับนั้นย่อมได้รับผลแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นการมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านจะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านได้

การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง หมายถึงการอ่านข้อความโดยการเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ข้อความนั้น ๆ ด้วยการอ่านออกเสียงแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การอ่านออกเสียงปกติ เป็นการอ่านออกเสียงตามปกติทั่วไป อ่านได้ทั้งบทร้อยแก้ว และร้อยกรอง เช่น อ่านข่าว อ่านประกาศ อ่านตีบท อ่านสารคดี อ่านข้อความประกอบภาพนิ่ง หรืออ่านบทภาพยนตร์ ฯลฯ

ข้อควรปฏิบัติในการอ่านออกเสียงตามปกติ

- ทำความเข้าใจกับเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่านจริง
- ออกเสียงชัดเจน ดังพอประมาณ มีลีลาจังหวะในการอ่านอย่างเหมาะสม
- แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง
- อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี

2. อ่านทำนองเสนาะ การอ่านทำนองเสนาะเป็นการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองหรือวรรณคดีไทยให้ไพเราะน่าฟัง มุ่งให้เกิดความรู้สึกรับรู้ซึ่ง เกิดอารมณ์ จินตนาการ คล้อยตามบทร้อยกรองนั้น ๆ ด้วย

หลักเกณฑ์ในการอ่านทำนองเสนาะ

- ต้องรู้จักลักษณะคำประพันธ์ที่จะอ่านก่อนว่าบังคับมีลักษณะอย่างไร
- อ่านให้ถูกทำนอง
- ควรมีน้ำเสียงและลีลาในการอ่านที่ดี
- ออกเสียงแต่ละคำถูกต้องชัดเจน

การอ่าน มีความสำคัญทั้งด้านการศึกษา การงานและชีวิตส่วนตัว ผู้อ่านที่ดีควรตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่านให้ชัดเจน เข้าใจกระบวนการอ่าน เพราะการอ่านมิใช่แต่เพียงเข้าใจความหมายของคำ อ่านคำถูก ออกเสียงได้ถูกต้องเท่านั้น แต่การอ่านสามารถทำให้ผู้อ่าน

ประสบความสำเร็จในชีวิตการเรียน การทำงาน สามารถนำสิ่งที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาตนเอง และประเทศชาติต่อไป การอ่านนั้นมิใช่เป็นพรสวรรค์ แต่เกิด จากการฝึกฝนและการเรียนรู้ ดังนั้นจึงไม่ควรท้อถอย ผู้อ่านควรตั้งใจไว้เสมอว่า การอ่านมี ประโยชน์ทำให้รู้เท่าทันโลก และเหตุการณ์ สร้างบุคลิกภาพให้เป็นคนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในปัจจุบันนี้อีกด้วย

ความหมายของการอ่าน

การอ่านคือการรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์จากสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ เพื่อรับรู้ ว่า ผู้เรียนคิดอะไรและพูดอะไร โดยที่ผู้อ่านต้องเริ่มทำความเข้าใจ ประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า แต่ละย่อหน้า แล้วรวมเป็นเรื่องเดียวกัน การอ่าน เน้นกระบวนการทางสมองที่ซับซ้อน ซึ่งการ อ่านนั้นเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม 3 ลักษณะ คือ

1. การรับรู้ ได้แก่การรับรู้คำ คือแปลสัญลักษณ์ที่เน้นลายลักษณ์อักษรได้
2. การมีความเข้าใจ มี 3 นัย คือ การประสานความหมาย ความเข้าใจทางภาษา และการตีความ
3. การมีปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน เป็นเรื่องของการประเมินผลซึ่งหมายถึงการพิจารณา วิเคราะห์ เพื่อหาข้อเท็จจริงจากการอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายของการอ่านว่า “การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ : สังเกต หรือพิจารณา ดู เพื่อให้เข้าใจ : คิด นับ (ไทยเดิม)” จากคำจำกัดความข้างต้นนี้ การอ่านในที่นี้จึงหมายถึงการ อ่านในใจและการอ่านออกเสียง สมบัติ จำปาเงิน ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการเก็บ รวบรวมความคิดที่ปรากฏอยู่ในหนังสือที่อ่าน และสรุปว่าการอ่านที่จะได้ผลต้องพิจารณาจาก พฤติกรรมพื้นฐาน 3 ด้าน คือการแปลความตีความและการขยายความ

การแปลความ คือ การเข้าใจเรื่องราวอย่างตรงไปตรงมา

การตีความ คือ การเข้าใจเรื่องราวอย่างลึกซึ้ง และอาจแยกแยะไปได้อีกหลายแง่มุม

การขยายความ คือ การนำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในรูปของการอธิบายเพิ่มเติม

สรุป การอ่าน หมายถึง การเก็บรวบรวมความคิดที่ปรากฏในหนังสือที่อ่าน ซึ่งในการอ่าน ผู้อ่านมีพฤติกรรมในการรับรู้ การแปลความ ความเข้าใจความหมายจากการตีความ โดยต้อง อาศัย การขยายความประกอบด้วย

ความมุ่งหมายในการอ่าน

การรู้ความมุ่งหมายในการอ่าน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของทักษะการอ่านเร็ว และการ อ่านเพื่อได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ การที่ผู้อ่านรู้ว่าอ่านเพื่ออะไร จะทำให้สามารถเลือกสื่อการ อ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปการอ่านมีความมุ่งหมายดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ เน้นการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดความรู้ ซึ่งการอ่าน เพื่อความรู้นี้มีหลายลักษณะ เช่น

1.1 อ่านเพื่อหาคำตอบ เช่น อ่านกฎ ระเบียบ คำแนะนำ ตำรา หนังสือ อ้างอิง ฯลฯ

1.2 อ่านเพื่อรู้ข่าวสารและข้อมูล เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารโฆษณา และประชาสัมพันธ์

1.3 อ่านเพื่อประมวลสาร ได้แก่ อ่านเอกสาร วารสาร หนังสืออื่น ๆ เพื่อสิ่งที่ต้องการรู้และนำมาประมวลสารเข้าด้วยกัน

การอ่านเพื่อความรู้มีประโยชน์มาก เพราะนอกจากจะสนองตอบความต้องการด้านต่างๆ แล้วยังทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้และความมั่นใจอันมีผลต่อบุคลิกภาพ ในบางครั้งสารที่อ่านยังให้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพอีกด้วย

2. อ่านเพื่อศึกษา เป็นการอ่านอย่างจริงจัง เช่น การอ่านตำรา และหนังสือวิชาการต่างๆ

3. อ่านเพื่อความคิดเป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจสาระของเนื้อเรื่องเป็นแนวทางในการริเริ่มสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นความคิดอันได้ประโยชน์จากการอ่าน

4. อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นการอ่านเพื่อความรู้อย่างลึกซึ้ง ทำให้สามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ เช่น การอ่านบทความ ข่าว เป็นต้น

5. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านเพื่อเปลี่ยนแปลงกิจกรรม เป็นการผ่อนคลาย เพื่อให้เกิดความรื่นรมย์ การอ่านชนิดนี้ไม่ได้จำกัดว่าอ่านเอกสารชนิดใด ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ บางคนอาจชอบอ่านหนังสือธรรมะเพื่อความเพลิดเพลิน บางคนอาจชอบอ่านเรื่องสั้นนวนิยายก็ได้

6. อ่านเพื่อใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การอ่านที่ไม่ได้มุ่งหวังสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ เป็นการอ่านเมื่อมีเวลาว่างขณะรอคอยกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การนั่งคอยบุคคลที่ไปพบ อาจอ่านหนังสือพิมพ์หรือสารคดีอื่นใดก็ได้ การอ่านชนิดนี้สามารถหยุดอ่านได้ทันทีโดยไม่ทำลายความต่อเนื่องหรือสมาธิในการอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง บุษผา ทศนชนิษฐากุล (2552, หน้า 67-68) ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำใน แม่ ก. กา ได้ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.30/80.57 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.57 ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเทศบาล บ้านสามเหลี่ยม ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำในแม่ ก.กา

ลำเทียน อุตมา (2554 : 91-93) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สกตคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน - ม่วงเจริญราษฎร์ จังหวัดน่าน ปีการศึกษา 2554 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและ การเขียนสกตคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มี ประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.88/87.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสกตคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา เพื่อให้นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก

รายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ...1.....โรงเรียน.บ้านหนองเต่า

กลุ่มตัวอย่าง

ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกจากนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและทักษะการเขียนและนักเรียนที่เลือกแบบเจาะจงมีนักเรียน 1 คนและระยะเวลาในการวิจัยโดยใช้เวลาวันเสาร์ ในเวลา 08.30-14.30 น. เป็นระยะเวลา 1 เดือน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ชุดแบบฝึกหัดความรู้เบื้องต้นมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

2. ชุดฝึกทักษะการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

2.1 มาตรา แม่กง

2.2 มาตรา แม่กม

2.3 มาตรา แม่เกย

2.4 มาตรา แม่เกอว

3. ชุดฝึกทักษะการอ่านบทกลอน

3.1 บทกลอน แม่กง

3.2 บทกลอน แม่กม

3.3 บทกลอน แม่เกย

3.4 บทกลอน แม่เกอว

4. ชุดฝึกทักษะการอ่านนิทานสั้น

4.1 เรื่องที่1 ปลาน้อยกับคนตกปลา

4.2 เรื่องที่2 เสือดาวกับหมาจิ้งจอก

4.3 เรื่องที่3 ลูกหมูสามตัว

4.4 เรื่องที่4 กระต่ายกับเต่า

4.5 เรื่องที่5 หมากับเงา

5. แบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบแบบการเขียนตามคำบอก จำนวน 40 คำ โดยมี 40 คะแนน

6. แบบทดสอบหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบการเขียนตามคำบอก จำนวน 40 คำ โดยมี 20 คะแนน

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.เตรียมความพร้อมทดสอบความสามารถในการการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยแบบฝึกหัดมาตราตัวสะกดตรงมาตรา โดยให้นักเรียนเขียนตามคำบอก 40 คำในการเรียนครั้งแรก และสอนให้นักเรียนเข้าใจในใบความรู้เกี่ยวกับมาตราตัวสะกด

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนฝึกอ่านคำและการแก้ไขปัญหาการอ่านออกเขียนได้ จากใบงานที่ทำไว้ โดยแบ่งเป็นกิจกรรม 4 ชุด

1.ชุดแบบฝึกหัดความรู้เบื้องต้นมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

2.ชุดฝึกทักษะการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

2.1 มาตรา แม่กง

2.2 มาตรา แม่กม

2.3 มาตรา แม่เกย

2.4 มาตรา แม่เกอว

3.ชุดฝึกทักษะการอ่านบทกลอน

3.1 บทกลอน แม่กง

3.2 บทกลอน แม่กม

3.3 บทกลอน แม่เกย

3.4 บทกลอน แม่เกอว

4.ชุดฝึกทักษะการอ่านนิทานสั้น

4.1 เรื่องที่1 ปลาน้อยกับคนตกปลา

4.2 เรื่องที่2 เสือดาวกับหมาจิ้งจอก

4.3 เรื่องที่3 ลูกหมูสามตัว

4.4 เรื่องที่4 กระต่ายกับเต่า

4.5 เรื่องที่5 หมากับเงา

3.หลังสอนให้นักเรียนทดสอบความสามารถในการการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยแบบฝึกหัดมาตราตัวสะกดตรงมาตรา โดยให้นักเรียนเขียนตามคำบอก 20 คำ

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรง
มาตรา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ ...2.... ปีการศึกษา....2567.....
โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1.ผู้วิจัยวางแผนจัดทำแบบทดสอบและชุดการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้
โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียนโดยให้นักเรียนเขียนตามคำบอก 40 คำ เรื่อง การพัฒนา
ทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ..1.....
3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการสอนการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดย
ใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา
- 4.ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนให้นักเรียนเขียนตามคำ
บอก 40 คำ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตรา
ตัวสะกดตรงมาตรา
- 5.ตรวจแบบทดสอบและวิเคราะห์สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูล โดยจากการทำแบบทดสอบเขียนตาม
คำบอกทดสอบก่อนและหลัง เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัด
การอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์
โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่ได้ คะแนนตั้งแต่
ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

ระยะเวลาการวิจัย

วัน / เดือน / ปี	หัวข้อการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
	ชื่อเรื่องที่จะทำการวิจัย/สำรวจปัญหา	ผู้วิจัย
	การเขียนเค้าโครงเรื่อง	ผู้วิจัย
	ทำแบบฝึกหัดการอ่านจากตำราเรียน	ผู้วิจัย
	ขั้นตอนในการดำเนินงาน	ผู้วิจัย
	วิเคราะห์-สรุปผล	ผู้วิจัย
	จัดทำรูปเล่มวิจัย	ผู้วิจัย

5. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเป็นการนำข้อมูลที่ได้ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด.

๒๕๔๕ : ๑๐๔ อ้างถึงใน เพ็ญนภา คำมีแก่น. ๒๕๕๓ : ๖๖)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็น

ร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕ : ๑๐๔

อ้างถึงใน เพ็ญนภา คำมีแก่น. ๒๕๕๓ : ๖๖)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนน

n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

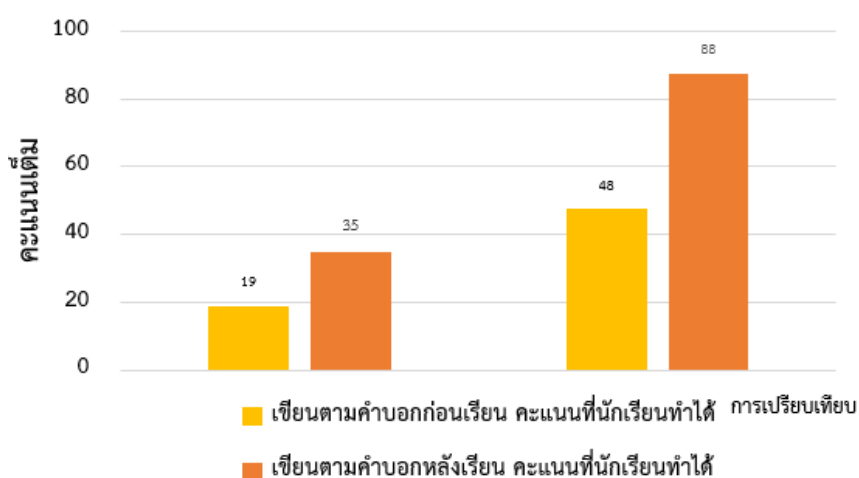
การวิเคราะห์วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา เพื่อให้นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก

การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลคะแนนทางการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตราของเด็กหญิงวรรณวิสา คำประกอบ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ...1....ก่อนและหลังแบบทดสอบ

นักเรียน	เขียนตามคำบอกก่อนเรียน		เขียนตามคำบอกหลังเรียน		ประเมินผ่าน 80%	
	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียนทำได้	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียนทำได้	ก่อนเรียน	หลังเรียน
นักเรียนที่ทดสอบ	40	19	40	35	ไม่ผ่าน	ผ่าน
ร้อยละ	100	48	100	88	x	/

ผลคะแนนโดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

เปรียบเทียบผลคะแนนของการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา จากตารางที่พบว่า เด็กหญิงวรรณวิสา คำประกอบ นั้น ก่อนเรียนได้คะแนน 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48 หลังจากโดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดพบว่าได้คะแนน 35 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88 จาก 40 คะแนนเต็มทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา เพื่อให้ให้นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก

การอภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตราและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ให้นักเรียนการเขียนตามคำบอก อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

นักเรียน เด็กหญิงวรรณวิสา คำประกอบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถเขียนได้และมีความเข้าใจในมาตราตัวสะกดและมีทักษะการอ่านและเขียนที่ดีขึ้น ซึ่งนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก จากก่อนเรียนในการทดสอบครั้งแรกได้คะแนน 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48 หลังจากโดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดพบว่า ได้ คะแนน 35 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88 จาก 40 คะแนนเต็มทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มเวลาในการสอนและเสริมกิจกรรมให้นักเรียนสนใจมากขึ้น
2. ควรเสริมสร้างให้นักเรียนเป็นคนสนใจในเรื่องการอ่าน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. การสังเคราะห์ งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการ
จัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
พิสมัย บุญสอด (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อักษรควบ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD.ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ สอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏกาญจนบุรี.
- ลำเทียน อุดมา. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตรา
ตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. น่าน : โรงเรียนบ้านม่วงเจริญราษฎร์ อำเภอ
เมือง

ภาคผนวก

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลคะแนนทางการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตราของเด็กชายณัฐชานนท์ เพ็ชรโป้ย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ..3.....ก่อนและหลังแบบทดสอบ

นักเรียน	เขียนตามคำบอกก่อนเรียน		เขียนตามคำบอกหลังเรียน		ประเมินผ่าน 80%	
	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียนทำได้	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียนทำได้	ก่อนเรียน	หลังเรียน
นักเรียนที่ทดสอบ	40	19	40	35	ไม่ผ่าน	ผ่าน
ร้อยละ	100	48	100	88	x	/

